

Kl. 16:10

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Grunden til, at jeg vælger at tage ordet ved tredjebehandlingen, er, at forslaget røg meget hurtigt igennem ved andenbehandlingen. Der var ingen, der tog ordet, og årsagen var, at sagen skulle tilbage til udvalget, fordi der var opstået en debat om ændringsforslagene. Derfor bliver jeg nødt til at redegøre for, hvad vi ville have sagt.

Socialdemokraterne bakker op om bandepakken, men vi stillede et ændringsforslag, som efter vores mening ville lukke det hul i lovgivningen, som politidirektøren i København, Hanne Bech Hansen, skrev om i sit høringssvar. Hun skrev, at det gjorde, at der ikke er nogen sammenhæng mellem den tekstformulering, der var fra regeringen, og det faktum, at bandemedlemmer, rockere og andre, som bevæbner sig, ville tage bestik af den lovgivning, som regeringen lagde op til.

Det var i det oprindelige lovforslag fra regeringen sådan, at man kun ville kunne få den yderligere straf, såfremt man gik med både våben og ammunition på offentligt sted. Vi hørte allerede dengang fra politifolk, at godt nok er bandemedlemmer dumme, men de er ikke dummere, end at de havde fundet ud af, at den ene gik med patronerne og den anden med våbenet, og derfor ville den lovændring, som der var lagt op til, ikke have nogen virkning.

Fra Socialdemokratiets side var vi enige i, at vi skulle lukke det hul i lovgivningen, og vi formulerede derfor et ændringsforslag. Det viste sig så siden hen, at regeringen valgte selv at stille et ændringsforslag, som stort set er enslydende med vores ændringsforslag, og derfor vil jeg bare her fra talerstolen sige, at vi også kan bakke op om regeringens ændringsforslag. Regeringens ændringsforslag lukker ligesom vores hullet med hensyn til, at man går på et offentligt sted eller ej. Det sidestiller også, ligesom vores også gjorde, eksplosivstoffer, som er beregnet til at øve særlig stor skade.

Derfor har vi sådan set ingen betænkeligheder ved det, men vi stillede en række spørgsmål, fordi ændringsforslaget fra regeringen jo kom i sidste øjeblik, og fordi vi var meget i tvivl om, hvorvidt man havde fået gennemtænkt alle de formuleringer, som man nu valgte at bruge. Og jeg vil især fremhæve et svar på et spørgsmål, hvor jeg har spurgt om rigspolitiets og Rigsad-

vokatens stilling til ændringsforslagene fra Socialdemokratiet og regeringen.

Rigspolitiet svarede, at de ikke har bemærkninger af hverken politifaglig eller kriminalpræventiv karakter, altså at de ikke nogen bemærkninger til det. Rigsadvokaten svarede, at der stadig væk er mulighed for at gå under minimumsstraffen på 12 måneders fængsel eller 8 måneders hæfte, og at der stadig vil være den mulighed, at man kan tage stilling til gerningsmandens situation eller til gerningen i det hele taget. Derfor er der stadig væk den ventil, der gør, at der er mulighed for at gå under minimumsstraffen.

Minimumsstraffen kommer kun i anvendelse i de sager, hvor der har været særlig skærpende omstændigheder at tage i betragtning, og lige præcis den ytring om særlig skærpende omstændigheder har gjort, at Retsudvalget har stillet en hel masse spørgsmål for at få afklaret, hvor grænsen går ved særlig skærpende omstændigheder.

Vi er tilfredse med de svar, der er kommet, så afslutningsvis skal jeg så bare sige, at vi stemmer for den samlede bandepakke, som den ligger.

Men til allersidst vil jeg sige, at selv om vi stemmer for strafskærpelserne, er det mig meget magtpåliggende endnu engang at gøre opmærksom på, at den her regering svigter borgerne, som gerne vil have tryghed i gaderne, når den tror, at det eneste instrument, man har at skruer på, er strafskærpelser. Der er behov for, at man tænker anderledes, at man i stedet for kun at tænke i straf også tænker på, hvad vi kan gøre for at få stoppet bandekrige, konflikter, salg af narko og den slags ting, som de slås om.

Der vil jeg gerne fremhæve, at Socialdemokraterne sammen med den øvrige opposition har fremsat flere beslutningsforslag her i Folketinget, som netop handler om, at vi gerne vil have en national handlingsplan, hvor alle kommuner, myndigheder og interessenter, som kunne have noget at bidrage med, inddrages. Vi skal være langt bedre til den forebyggende del, til at resocialisere og tænke i degang. Nu ved jeg godt, at det er et engelsk ord, og det må man helst ikke bruge fra Folketingets talerstol, men det går ud på, at når først unge mennesker er blevet hvirvlet ind i bandemiljøet og man gerne vil have dem ud af det igen, er vi i Danmark utrolig dårlige til at give unge mennesker en mulighed for at komme ud af det miljø, som de er i.